

Tähtsamad sündmused 1895. ja 1896. aastal.

Aastad taewad ajameresse ja aeg läheb lendes mõõda, peatamata, tagasipöörmata. Inimesed sünniwad ja lõnniwad, töötawad ja tööliewad, reogawad ja rändawad pääew pääew, nádal nádala, aasta aasta järele — ja neid töösi ootab surm, üht warem, teist hiljem. Elu lehetuu õitseb üksainus kerd ja mitte enam. Nagu iga aasta enne, nii laseme ka tänawu minewisu rõõmsad ja furivid mälestused oma waimusilma eest mõõda minna.

Kui 1894. aastal meie saalis Maailsa Aleksander III. oma ihufilmad igavesele hingusele linni pani, läiz turbustuse ja leinakabin läbi suure, vägerva Weneriliigi. Aga see lein muutis end varsti jälle rõõmuss, kui meie prae-gune Rõrgestwalitsow ormusline noor Keiser Nikolai II. Aleksandrowitsch meid oma varju alla võttis. Uus tulewisu loodus, uus õnn, uus rõõm asus meie hinge, ja usaldusega waatasime meie üles lõrge noore Keisripaari poole, aga veel ei olnud õnn täielik. Sääl tintsis Jumal noorele Walitsjapaarile 3. novembril 1895 väitele tütre, sellele Olga nimelis pandi. Luhanded õnnesoowid woolasiwad lõrge trooni juurde ja miljonid palwed tõusiwad üles taeva poole. Ja nüüd, 1896. aastal, mil Rõrged Majesteedid end püha Kroonimise läbi 14. mail suure Weneriliigi alamatega end sihlaasiwad, on Weneriliigi miljonite truude alamate õnn piirita. Seda näitas lafee suur osawõtmine, mis Kroonimisest võeti. Sada-tuhandete wiisi woolas inimesti „emalaseesse“ Moskvaesse, et ise oma filmaga seda toredust ja auu ja ublust náha saada. Ka Gesilaste saadilud — igast kreisist üls walla-

wanem — olitwad sääl. Pibu oli nii suurepäraline ja hiilgaw, nagu sarnast iol enne ei ole nähtud ega kuuldu. Seda töndawad nii välja — kui ta omamaa ajalehed ühesi suust. Parasut ei jätnud õnnetus ta seda pidu puitumata. Ümbes 2000 inimest saiwad sääl Kroonimise pidu mälestuselts Hédinsa väljal õrasteetud rahwapidul surma ja haawatud, mis väga surb oli.

Kroonimise auus peeti ta meie kodumaal rohkesti pidusid. Kõige suurem nendest aga oli muidugi Tallinnas 8., 9. ja 10. Juunil õrasteetud VI. suur üleüldine laulupidu, milles umbes 5000 lauljat ja mängijat tegewalt osawõtswad. Pidu osutajad olitwad Tallinna Gesti seltsid „Estonia“ ja „Lootus“. Pidu ise läks väga ilusaaste korda ja jättis hää mälestuse järele. Ta andis uuesti tubli tunnistuse, et Gesti rahwas lauluarmastaja rahwas on. Niibästi Gesti, kui ta Wene- ja Salsa ajalebed töidud liitwad arvukused. Ainult mõned ülssitud ei olnud pidu ja rahul — mis pärast, kes seda teab! Pidusõne pidas Dr. J. Hurt, ja see löne oli lõigiti väga tuumalas ja ilus. Niisama hästi saiwad laulud ja mängud ette fantub. — Elogu, fölogu Gesti laul!

28. mail avati Nishni-Novgorodis suur väljanäitus, mis rohkesti osawõtmist ja liitust leiab. Ka palju Gestlasti on sääl läinud.

Surmawilat on meie leslelt maha niitnud Liivimaa guberneri berra, kindrasleitenant Sinowjewi, seda Liivi gubernang südamest taga leinob. Ta on meie gubernangu nii mitmel viisil paremale järjele töösnud. Nahu tema põrmule! Sinowjewi asemele nimetati Liivimaa guberneriks kindral-major Gurovzer, kes ta juba oma ammetit on alganud.